بیانیه هیئت سیاسی – اجرائی شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

پیرامون اوضاع حساس پیشاروی کشور

سلسله رویدادهای بسیار با اهمیت دو ماه گذشته در حیات سیاسی - اجتماعی کشورمان نشانه‌های نیرومند وضعیتی آبستن دگرگونی هستند که قطعا روندهای آتی را به میزان زیادی متاثر خواهد کرد.

برآمدهای مستقل گروههای اجتماعی، که پیشتر از این شاهد شدت‌گیری‌شان بودیم، در این ماه‌ها در اعتراضات دانشجویی تجلی روشنی یافتند. این اعتراضات، اگر چه بدنبال دستگیری تنی چند از اصلاح‌طلبان پیرامون حاکمیت و خاصه پس از صدور حکم اعدام برای آقاجری سر بر داشتند و نسبت به این اقدامات تمامیتگرایان موضع روشن اعتراضی گرفتند، اما مضامین و خصایلی به مراتب عمیق‌تر و گسترده‌تر از صرف اعتراض به تضییقات اقتدارگرایان را از خود بروز داده‌اند.

گرایش قوی استقلال از جناحهای حکومتی، طرح شعارها و مطالباتی که اصلاح‌طلبان حکومتی را به نقد می‌کشیدند، تصریح بر انکبای به مطالبات مردم، و درس آموخته از تجربه ۱۸ تیر، از زمره خصایل حرکات اخیر دانشجویی‌اند، که باید بر آنها تاکید کرد.

اعتراضات دانشجویان، و بطور کلی وضع پرغلیان موجود در جامعه، نتیجه روندهای پرشمار در جامعه ما است. اما، تـاحدودی کـه بـه ۲ خرداد بـرمی‌گردد، ۲ خرداد نوید و مجالی بود تا جامعه از هر بـاره بحران‌زده ما، که خاصه ساختار حکومت ولایی حاکم بـر آن بـا درجه پیشرفتگی تاریخی‌اش مطلقا ناسازگار بوده است، تغییر مسالمت‌آمیزی را در سمت آزادی، نفی حاکمیت ولایت فقیه و اندامهای آن از حیات سیاسی جـامعه و رفـع بـحران‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی،... طی کند. چنین تغییری نیاز قطعی جامعه ماست و ۲ خرداد بیان انتظار مردم برای تحقق این تغییر توسط جناحی در حکومت، یعنی اصلاح‌طلبان حکومتی، بوده است. اما تمامیتگرایان مخالف اصلاحات از پس از ۲ خرداد بدون وقفه با چنین تغییری به ستیز برخاسته و به قیمت سوق‌دادن جامعه به گسیختگی، درگیری خارجی و هر فاجعه متصور دیگر، در برابر اصلاح وضع مقاومت ورزیده‌اند. از سوی دیگر اصلاح‌طلبان، و خاصه آقای خاتمی که از حمایت بخش وسیعی از مردم برخوردار بوده است، در تداوم روند اصلاحات از پاسخگویی به الزامات باز ماندند. در اثر تزلزلات و تناقضاتشان و تقدم قایل‌شدن به مصالح حاکمیت بر مصالح جامعه موجب تضعیف حمایت مردمی‌شان شدند و مسالمت را به سکوت در برابر خشونت و اصلاح‌ستیزی مخالفان اصلاحات تقلیل دادند. برخورد اصلاح‌طلبان در ۱۸ تیر ۱۳۷۶ به حرکات دانشجویی نمونه‌ای بارز از روش آنان در قبال اصلاحات و الزامات آن، از آن پس بوده است. بـی‌سبب نیست کـه اعتراضات دانشجویی در برآمد اخیر خود، درس‌آموخته از تجربه ۱۸ تیر، در عین تعرض به تمامیتگرایان، اصلاح‌طلبان حکومتی را نیز آماج انتقاد خود می‌گیرد و به روشنی طرح می‌کند که بر مطالبات مردم متکی است.

اکنون در برابر وضع پیش آمده تمامیتگرایان آشکارا از سرکوب خشن و به تلریج از آمادگی‌شان برای نشاندن رگانهای انتصابی وابسته به ولایت فقیه بجای ارگـانهای انتخابی سـخن می‌گویند. مـداخـله مکرر خامنه‌ای، چـه بـرای مقابله بـا دانشـجویان و هـر حـرکت اعتراضی دیگر و چـه برای خاتمه‌دادن به بحران و اختلافات درون حکومتی، به دفعاتی که در یکماهه اخیر واقع شده و با چنین وضوحی در تهدید به خشونت و تـوسل بـه قـوای نظامی و شبه‌نظامی بی‌سابقه بـوده است. تهدید تمامیتگرایان به خشونت، اما، در شرایط انزوای مفرط آنان در جـامعه، نـاسازگاری کـلی معیارهای سیاسی و رفتاری‌شان بـا هـنجارهای جامعه، عـدم مقبولیت، و فراتر از این، فشار بین‌المللی متوجه آنان، تهدیدی از سر قدرت نیست. یگانه ابزار باقیمانده برای تمامیتگرایان، تا به آنکای آن بخواهند بـا زبـان تهدید سخن بگویند. نیروهای سـپاه و بسـیج‌انـد. اما اولا روندهای جاری در جامعه بـه درون این نیروها و خـاصه در بدنه آنها نیز گسترش یافته است و ثانیا تجربه، خاطره و اثر انقلاب بهمن هنوز با این نیروها باقی است. محاسبات شاه نیز، زمـانی که در انزوای کامل با اعتراضات سراسری مردم علیه خود روبـرو شد، برای آن کـه بـا تـوسل بـه خشـونت و سـرکوب بـرایـن اعتراضات غلبه کند، نادرست از کار در آمدند.

قاعدتا تمامیتگرایـان بـاید واقف باشند که در این مـوقعیت توسل به خشونت برای غلبه بـر اعتراضات اجتماعی و بـحران حاکمیت جز به انزوای بیشتر آنان در سطح ملی و بین‌المللی منجر نخواهد شد و آنان را در وضعیتی به مراتب متزلزل‌تر از اکنون قرار خواهد داد. با این حال بـه نظر می‌رسد که در بن‌بست تنگی که کـل جمهوری اسـلامی در آن گرفتار آمده است، تمامیتگرایان امیدوارند که با خشونت بتوانند اعـتـراضـات را مسهار و اصلاح‌طلبی را دیکال را، چـه در درون نیروهای اسلامی و چه در کل جامعه، سرکوب کنند و بـا خـشـنی‌کردن بـخشی از اصلاح‌طلبان در درون حاکمیت و جذب بخش دیگر آن، بر بـحران حکومتی غلبه کرده و در نـهایت بطور یکپارچه‌ای انکبار عمل را در عرصه ملی و بین‌المللی در دست گیرند. چـنین نقشه‌ای بـه واقع نیز تنها می‌تواند با توسل به خشونت عملی شود. این انتخابی بی‌سرانجام برای تمامیتگرایـان است و غیر از این راهی جز عقب‌نشینی در برابـر خـواست جامعه بـرای تـغییر، بـرای آنـان باقی نمانده است.

مـاههای اخـیر بـرای اصلاح‌طلبان حکومتی ماههای دلمشغولی به دو لایحه بوده‌اند. اصـلاح‌طلبان بـا از دست‌دادن بسیار فرصتها برای پیشبرد اصلاحات، بالاخره این دو لایحه را ارائه کـرده‌اند. ایـن لوایح، اگرچه در مضمون غیردمکراتیک و غیرقابل پشتیبانی‌اند، اما ارایه آنها موجبی بـرای بـالاگـرفتن مـجدد کشـمکشهای درون حکومت و موقعیتی برای تحرک دیگـر نـیروهای سـیاسی و اجـتماعی شـده است. کشاکش جناحهای حاکمیت فعلا حول این لوایـح مسـتمرکز شـده و اصلاح‌طلبان حکـومتی تـقریبا تمام سرمایه خود را پشتوانه این دو لایحه کـرده و خـواسـته یـا ناخواسته بقای خود در حاکمیت را به میزان بسیاری به سرنوشت آنها گره زده‌اند. اگرچـه هـنوز شاهدی از عقب‌نشینی مخالفان اصلاحات در این میدان مشاهده نمی‌شود، اما تهدید اصلاح‌طلبان به خروج از حاکمیت و وقـوف تمامیتگرایان بـه عـواقب چـنان وضعی، هیچ موضعی از جانب اینان را در برابر دو لایحه منتفی نمی‌کند. اما واقعیت بزرگتر، کـه بـرای اصـلاح‌طلبان حکـومتی سهمناک نیز باید باشد، این است که سرنوشت خود این لوایح مطلقا به مساله مردم تبدیل نشده است و این لوایح موجبی بـرای بسیج مردم نشده‌اند.

روزهـای و مـاههای بسیار حساسی هنوز در پیش رویند:

- دانشگـاهها هـمچنان در تحرک‌اند. دفتر تـحکیم وحـدت دانشجویی در صـدد بـرگزاری رفـراندومی در سـطح دانشگاهها‌ست. رفراندومی که موضوع آن مشروعیت نهادهای غیرانتخابی نیز هست. استانداری تـهران مجوز بـرای بـرگزاری اجتماعات دانشجویی در روز ۱۶ آذر، روز تبه‌کاری رژیم شاه علیه دانشجویان نـداده است و این در حالی‌است دانشجویان در صدد تجلیل گسترده ایـن روز هستند.

- جبهه مشارکت در صـدد برگزاری یک کنگره فـوق‌العاده برآمده است. بـرگزاری کـنگره فوق‌العاده توسط جبهه مشارکت بخودی خود گـره‌گاه وقـوف ایـن حزب به حساسیت وضع است و پاسخ کنگره به این وضع حساس می‌تواند روندهای بعدی و سیر آنها را بشدت متاثر کند.

- انتخابات شوراهای محلی نیز در پیش‌اند و تا چند ماه دیگر برگزار خواهند شد. استقبالی هـمچون ۴ سـال پـیش از ایـن انتخابات بسیار تـماتمحل است. اما شوراها بـعنوان نـزدیکترین ارگانهای قدرت بـه مـردم و بـا فـاصله‌ترین از حـاکمیت، و همچون عرصه گسترده ابتکار، اگر چه ابتکار محدود، اهمیت خاص خود را دارند.

علاوه بر آنچه گذشت، عـامل بسیار مـهم دیگـر تـاثیر عـامل بین‌المللی و بطور خـاص وضـع منطقه و احـتمال هـنوز بسـیار بالای حمله آمریکا بـه عـراق، و اثرات پر ابعاد این حمله احتمالی بر کشور ما است. که بر حساسیت اوضاع در روزها و ماههای آتی به منتها درجه می‌افزاید.

غـلیان در درون جـامعه از سـویی و بـن‌بست جمهوری اسلامی از سوی دیگر، که آن را از حـرکت بـاز مـی‌دارد و بـه چالشهای درونـی وامـی‌دارد، وظـیفه سـترگی را بـر دوش نیروهای تحول‌خواه گـذاشته است. ایـن وضـع زمـینه عـینی بسیار مساعدی را برای بـر آمـد متحدانه این نیروها فراهم آورده است. روشـن‌بینی نسـبت بـه ضرورت و امکـان اتـحاد عـمل گسترده بین نیروهای خـواهان تحولات بنیادین گسترش یـافته است. ضـرورت روز است کـه اقدام‌های عملی از جانب تمامی تحول‌خواهان با این روشـن‌بینی توام شود.

در پـاسخ بـه ضـرورتهای سیاسی کنونی:

- ما. ضمن ابراز نگرانی نسبت بـه سـرکوب اعـتراضـات دانشجویی، مردم را بـه حمایت گسـترده از دانشـجویان فـرا می‌خوانیم. ما از ابتکار برگزاری رفـراندوم سـمبلیک در سطح دانشگاهها حمایت مـی‌کنیم. مـا ضمن فراخواندن دانشجویان بـه بزرگداشت ۱۶ آذر، آنـان را بـه حفظ قوا برای تـدارک حـرکات بلندمدت فرا می‌خوانیم؛

- ما سیاستهای تمامیتگرایـان را قاطعانه افشا می‌کنیم و عـموم نـیروهای آز ادیـخواه را بـرای خـنـثی‌کردن نـقشه‌های سرکوبگرانه آنان به عمل مشترک فرا می‌خوانیم؛

- ما مـدافع رفـراندوم در راستای گسترش مـردمسالاری هستیم. ما رفراندوم بـرای تـغییر قانون اساسی، حـذف ساختار سیاسی مبتنی بـر ولایت فـقیه، طـرد نـهادهای انـتصابی و دمـوکر اتیزه‌کردن نـهادهای انتخابی را بعنوان راهکاری برای بـرون‌رفت از بـحران سیاسی فـلج‌کننده و حرکت بـه سمت دموکراسی پیشنهاد و آن را تبلیغ می‌کنیم؛

- سیاست فـعالی را در قـبال انتخابات شـوراهـا، در سمت بـر آمـد تـاثیرگذار و تـقریب نیروهای تحول‌خواه پیش خواهیم برد؛

- سیاست فعالی را برای غـلبه بـر مـوانع مـوجود بـر سـر راه نزدیکی نیروهای تحول‌طلب، چه در عرصه نظری و چه در عـمل، پیش خواهیم برد.

هیئت سیاسی - اجرائی
شورای مرکزی سازمان
فدائیان خلق ایران (اکثریت)

اعلامیه هیات سیاسی – اجرایی شورای مرکزی
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

پیرامون سرکوب خشونت‌بار اعتراضات دانشجویی ۱۶ آذر

چندین هزار دانشجو که در سالگرد ۱۶ آذر و برای طـنین‌افکـندن خواسته‌ها و شعارهای آزادی‌خواهانه در دانشگاه تهران گردآمده بودند، با سرکوب خشونت‌بار نیروهای امنیتی و انتظامی جمهوری اسلامی مواجه شدند. دانشجویان در ادامه اعتراضات خود مراسم بـزرگداشت ۱۶ آذر، روز دانشجو را به عنوان محمل خواسته‌های خود برای آزادی زندانیان سیاسی، آزادی اندیشه و بیان و افشای عوامل سـدکننده راه مردم به سوی دموکرسی و مردم‌سالاری تعیین کرده بودند.

گفته می‌شود که طی این حملات صدها دانشجو دسـتگیر و تـعداد زیادی از آن‌ها زخمی شده‌اند. ایـن حـملات عـمدتا تـوسط نـیروی «توپو»، «نیروی ویژه پاسدار ولایت» و به دستور شـخص خـامنه‌ای صورت گرفت. این یورش‌های سرکوبگرانه و گستاخانه به شدت خشم مردم و دانشجویان را برانگیخته است. آنان مسببین این دمـدنشی‌ها و این همه بی‌اعتنایی به خواسته‌های آزادی‌خواهانه مـردم ایـران را بـه هیچ‌وجه نخواهند بخشید.

ما همه مردم ایران را به حمایت از دانشجویان و حرکات اعتراضـی آنان فرامی‌خوانیم و خواهان آزادی فوری همه دستگیرشدگان هستیم.

ما مسئولیت این گونه اقدامات و عـواقب آن را بـر عـهده رهـبران جمهوری اسلامی دانسته و اطمینان می‌دهیم پایان کار هـمه مستبدین تاریخ بدون شک در انتظار رهبران جمهوری اسلامی نیز هست.

هیات سیاسی -اجرایی‌شورای مرکزی فدائیان خلق‌ایران (اکثریت) ۱۷ شهریور ۱۳۸۱

بیانیه کمیسیون جوانان سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

به مناسبت گرامی داشت ۱۶ آذر و مبارزات اخیر دانشجویی

در آستانه گرامی‌داشت ۱۶ آذر روز دانشجو، روزی کـه مبارزات بحق دانشجویان توسط رژیم ستم‌شاهی بخون کشیده شد، شـاهد خیزش‌های عظیم دانشجویی در اکثر دانشگاهها و شهرهای میهنمان هستیم. ایـن اعتراضات که برای لغو احکام مـحکومیت آغـاجری و آزادی زندانیان سیاسی شروع شده بود در تـداوم خـود ولایت فـقیه و رهـبران جمهوری اسلامی را آماج شعارهای خـود قـرار داد و ضمن تحت‌تاثیر قرار دادن فضای سیاسی کشور رهبران محافظه‌کار رژیم و شخص خامنه‌ای را بـه عقب‌نشینی وادار ساخت.

وجه مشخصه خیزش‌های اخیر و تمایز آن با اعتراضات پیشین در این است کـه ایـنبار جـنبش دانشجویی به کل نظام اعتراض کرده و نه به یک جناح خاص در حکومت. در جریان تظاهرات هر دم فزاینده دانشجویان و جوانان بار دیگر نشان دادند که علیرغم اینکه خواست مقدم آنها لغو حکم اعدام آغاجری و آزادی زندانیان سیاسی است و لی خواسته‌های آنها بسیار عمیق و بنیادی‌تر بوده و ارکان نظام کهنه را نشانه رفته است.

تـعمق در شـعارهای دانشجویان از جمله «اعـدام انـدیشه‌ها، اعـدام آز ادگی»، «رفراندوم، رفراندوم، این است شعار مردم»، «هاشمی پینوشه، ایران شیلی نمی‌شه»، «خاتمی، خـائنی، استعفا، استعفا»، «اسـتقلال، آزادی، جـمهوری مـردمی» بـه روشـنی گـواه خـواسـته‌های تـعمیق یـافته و بنیادین و در اعتراض به مجموعه حاکمیت و در صدر آن ولایت فقیه است.

خامنه‌ای پس از صدور حکم تجدید نظر در حکم صادره برای هاشم آغـاجری و در عـین حـال تهدید به سرکوب دانشجویان گمان می‌برد که قضیه خاتمه یافته است و تـوده عـظیم جـوانـان معترض به سیستم موجود و تشنه آزادی بـه خـانه‌هایشان برمی‌گردند.

کمیسیون جـوانـان سـازمان فدائیان خلق ایران «اکثریت» بـه مثابه بخشی از جنبش نوانـدیش و ترقیخواه جوانان و دانشجویان میهن بر این باور است که:

روندی کـه سـران نظام از فـردای موجودیت جـمهوری اسلامی در میهن ما آغـازگر آن بـودند در مـاهیت خـود ضـد دمکراتیک، علیه پویایی و تجدد و نامنطبق بر خواسته‌های عـمومی مردم بود.

نـقش بـی‌بدیل جـنبش دانشجویی در فـرایـند انـقلاب بهمن و تداوم ارزشهای آن بـر در تـداوم خـود ولایت فـقیه و رهـبران جمهوری اسلامی را آماج شعارهای خـود قـرار داد و ضمن تحت‌تاثیر قرار دادن فضای سیاسی کشور رهبران محافظه‌کار رژیم و شخص خامنه‌ای را بـه عقب‌نشینی وادار ساخت.

وجه مشخصه خیزش‌های اخیر و تمایز آن با اعتراضات پیشین در این است کـه ایـنبار جـنبش دانشجویی به کل نظام اعتراض کرده و نه به یک جناح خاص در حکومت. در جریان تظاهرات هر دم فزاینده دانشجویان و جوانان بار دیگر نشان دادند که علیرغم اینکه خواست مقدم آنها لغو حکم اعدام آغاجری و آزادی زندانیان سیاسی است و لی خواسته‌های آنها بسیار عمیق و بنیادی‌تر بوده و ارکان نظام کهنه را نشانه رفته است.

تـعمق در شـعارهای دانشجویان از جمله «اعـدام انـدیشه‌ها، اعـدام آز ادگی»، «رفراندوم، رفراندوم، این است شعار مردم»، «هاشمی پینوشه، ایران شیلی نمی‌شه»، «خاتمی، خـائنی، استعفا، استعفا»، «اسـتقلال، آزادی، جـمهوری مـردمی» بـه روشـنی گـواه خـواسـته‌های تـعمیق یـافته و بنیادین و در اعتراض به مجموعه حاکمیت و در صدر آن ولایت فقیه است.

خامنه‌ای پس از صدور حکم تجدید نظر در حکم صادره برای هاشم آغـاجری و در عـین حـال تهدید به سرکوب دانشجویان گمان می‌برد که قضیه خاتمه یافته است و تـوده عـظیم جـوانـان معترض به سیستم موجود و تشنه آزادی بـه خـانه‌هایشان برمی‌گردند.

کمیسیون جـوانـان سـازمان فدائیان خلق ایران «اکثریت» بـه مثابه بخشی از جنبش نوانـدیش و ترقیخواه جوانان و دانشجویان میهن بر این باور است که:

نـمایندگان اصـلاح‌طلب را بـه خواسته‌های خـود کـه جـدا از مـطالبات جـاری جـنبش آزادی‌خواه میهن نبود جلب کرد. در ایـن را سـتا سـیستم تاریک‌اندیش گرد آمده حـول ولایت فقیه آنی از ضربه زدن و ایجاد تفرقه در میان جنبش بازنایستاد.

هرگاه در آئینه ارزیـابی و قضاوت بـه کـارنامه خـاتمی و اصلاح‌طلبان حکومتی بـنگریم، عـدم درک درست از لحظات حساس و عدم تکیه بـر نیروی عـظیم مـردم در پـرداختن و پیگیری مطالبات ضرور جـامعه، عـدم تـعهد و پـایبندی بـه وعـده‌های انـتخاباتی از جـانب خاتمی و تمکین از ولایت فـقیه آنگاه که منافع «کـل نظام» بـه مخاطره می‌افتاد را نیز مـی‌توان برجسته دید.

ما در روند مبارزات سالهای اخیر خود آزموده‌ایم و بـارها از جمله در تیرماه ۱۳۷۸ اعـلام کرده‌ایم و می‌کنیم که مـبارزات دانشجویی و جوانـان بـه مـثابه جـزیی از جـنبش تـرقیخواه و نـوانـدیش مـیهنمان مسـتقل و خارج از اراده و تمایلات و کـنترل این و یا آن جناح حکومتی نقش خـود را در نـیل بـه آزادی، دمکراسی و تحولات بنیادین ایفا می‌کند.

مـا هـمچنین آمـوخته و دریافته‌ایم که هرگاه دانشجویان و بخش جـوان و بـالنده جـامعه خواستار تحقق خواسته‌های خود از جمله آزادی، حق انتخاب، مدرنیته، ارتقا کیفیت آمـوزشی، زدودن دانشگاهها از جریانات سرکوبگر و پلیس و داشتن حق اعتصاب شده‌است، همواره با سد «چرخ‌های و به هم پیوسته» قانون اساسی، شورای نگهبان، مجلس تشخیص مصلحت نظام، قـوه قضائیه و در راس آنـها ولایت فقیه مواجه گردیده‌است.

ما خواسته‌های خود را چدا از خواسته‌های جاری مردم میهنمان ندانسته و بـر ایـن بـاوریم کـه معضلات جامعه در ماهیت و جوهر وجودی قانون اساسی و به تبعه آن در آمیزی دین و دولت و ساختار سیاسی مبتنی بر سیستم فقاهتی قرار دارد و معتقدیم کـه خواسته‌های مـردم مـیهنمان و بویژه جوانان فراتر از ظرفیت این سیستم بوده و در اساس با آن در تعارض است.

مـا بـرای نیل بـه آزادی و دمکراسی و جامعه‌ای بـدور از استبداد اتحاد فـراگیر همه نیروهای دمکرات جمهوری‌خواه و مـیهن دوست، مسـتقل از جناحهای حکومتی را ضروری دانسته و نیروی اجتماعی ایـن حرکت را آحـاد مختلف جـامعه بویژه جوانان، زنان و متخصصین و روشنفکران می‌دانیم.

ما پذیرش گوناگونی فکر و انـدیشه در جـبهه آزادی و تحول‌طلبی و نیز وجود نحله‌های فکـری مـنزوع در جـنبش دانشجویی را پر اهمیت دانسته و آنرا عاملی بسیار قوی در مقابله با انحصارطلبی می‌دانیم.

ما معتقدیم که حضور احزاب سیاسی دگراندیش راه را بـرای استقرار آزادی و دمکـراسی و جامعه خواهـد گشـود و آنـرا از جـمله نیازهای مبرم جامعه می‌دانیم.

ما دانشجویان را برای شرکت فعال در رفراندوم و نظرسنجی که از طرف شورای تهران دفـتر تحکیم وحدت در ارتباط بـا عملکرد ارگانهای انتصابی تحت امر ولی فقیه، ظرفیت نظام بـرای اصـلاح‌پذیری، تـغییر قـانون اساسی و رابطه با آمریکا و نظام سیاسی مقبول برگزار می‌گردد، فرا می‌خوانیم.

ما تمامی آحاد دانشجویی را به برگزاری هرچـه باشکوه‌تر مراسم گرامی‌داشت ۱۶ آذر فـرا مـی‌خوانیم. و در آسـتانه گـرامـی‌داشت ایـن روز بـزرگ، انسجام و اتحاد عـمل گسـترده در جـهت ایـجاد اتحادیه‌های مستقل دانشجویی را از جمله نیازهای مبرم جـنبش دانشجویی دانسته و بـرای آن خواهیم رزمید.

ما تمامی مساعی خود را برای انـعکاس واقـعی مـبارزات دانشجویی و جذب و حمایت بین‌المللی از آن بکار می‌گیریم.

ما خواهـان آزادی بـی‌قید و شرط دانشجویان زندانی بوده و خـروج فـوری همـه نیروهای امـنیتی از حـریم دانشگاه را خواستاریم.

پاینده و روبرطفین باد جشن دانشجویی
کمیسیون جوانان سازمان فدائیان خلق‌ایران (اکثریت) ۱۴ آذر ۱۳۸۱